

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra C. Berg [Minderune]

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 348. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann12tom-shoot-idm140026786893936/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Nej lad kun Mulmet spænde ud
 sin Skærm saa centnertung og graa,
 just denne Klokke bærer Bud:
 at Lys og Kraft kan ej forgaa!
 Den Død, som strakte Kæmpen hen,
 den holder Mandtal mellem Mænd:
 der svulmer op et vaarfriskt Hav,
 hvor Berg gik i sin Grav!

Og vi som stod den Høvding nær,
 der drog saa let sit sidste Suk,
 vi — Ven og Uven blandt den Hær,
 der skifted med ham Smil og Hug:
 Vi, som jo ynder Genbyrds Tvist,
 vi fandt ham, hvor vi tog ham sidst,
 og „Enhedsmærkets“ Øgenavn
 blir ham en Hæders-Bavn!

Det, som hos ham var bredt og trygt,
 det bør vi søge hos os, hver
 som gribes stundom bitter-sygt
 i Livets strenge Landnamsfærd.
 Af hans Naturbunds rige Jord
 vi ejer mer', end selv vi tror:
 Ja blot vi stoled trygt derpaa,
 saa var der Land at naa! —

Et Enhedsmærke var den Mand,
 hvem ingen Taager gjorde graa,
 som ej November var i Stand
 med sine Livs-Tvivl ned at slaa;
 han var et Fjæld, en fast Kontur —
 kun Døden nedbrød denne Mur,
 men Bruset fra et Junihav
 ombølger Kæmpens Grav.

Og vifter det en Solskinsdag,
 med friske Briser over Vang,
 og smælder højt de hundred Flag
 til glade Stemmers Frihedssang:
 Saa staar han for os bred og stor,
 den Mand, der synger før i Kor,
 den Mand, i hvem en Sanger bor,
 som selv paa Teksten tror.